

PAP-ÆSKEN

NR. 11-12 • 4. ÅRGANG • NOVEMBER-DECEMBER 1950

LÆS I DETTE NUMMER:
Jul kompasset rundt.
Det ser sort ud ...

PERSONALEBLAD FOR PHILIPS-ASAS-POPE

PERSONALE

Indkaldt til militærtjeneste:

ASAS:

- 11. novbr. 1950 Peter Thonning, L.B.
- 11. novbr. 1950 Idor Fagerstrøm, Ålborg afd.

PHILIPS: Ansættelser:

- 8. novbr. 1950 frk. Birthe Fuhrman, receptionen, 3. sal.
- 16. novbr. 1950 fru Aase Nielsen, fakt. afd.
- 1. decbr. 1950 frk. Birthe Nielsen, assistent i D.B.
- 1. jan. 1951 A. Rausby, modtager afd.

ASAS:

- 17. oktbr. 1950 Bébe Hansen, neon tegnestue.
- 11. oktbr. 1950 Karen Colling Hansen, fakt. afd.
- 1. novbr. 1950 Eva Skjærlund, fakt. afd.
- 1. novbr. 1950 Vagn Bastholm Tellefsen, Ålborg afd.
- 4. decbr. 1950 Preben Søfelt, ingeniør i teknisk afd.
- 15. decbr. 1950 Marie Andersen, teknisk afd.
- 1. jan. 1951 Kay Bojsen, ingeniør i teknisk afd.

POPE:

- 1. decbr. 1950 Robert Rasmussen.

PHILIPS: Genansættelser:

- 13. novbr. 1950 Jørgen Sonnichsen, lagerkartoteket, efter endt militærtjeneste.

PHILIPS: Fratrædelser:

- 2. oktbr. 1950 H. Sehested Nielsen, lager.
- 30. novbr. 1950 H. Werner Hansen, debitorbogholderiet.
- 30. novbr. 1950 frk. Alice Petersen, debitorbogholderiet.
- 15. decbr. 1950 fru Jytte Lund, D.B.
- 31. decbr. 1950 fru Johanne Frederiksen, Ålborg lager.
- 31. jan. 1951 Hans H. Olsen, statistik.

ASAS:

- 30. novbr. 1950 John Hartvig, L.B.
- 31. decbr. 1950 Carl M. White, reklame afd.

POPE:

- 31. decbr. 1950 frk. A. Winther.

Omflytning:

- 1. novbr. 1950 Leif Lassen, fra PHILIPS H.B. til Repax.

Forsinket meddelelse:

PHILIPS:

- 21. oktbr. 1950 er E. Nommensen fratrådt på grund af indkaldelse til C.F.tjeneste, og hans stilling er overtaget af Bent Brandt.

Bryllupper:

PHILIPS:

- 23. novbr. 1950 har Leif Knudsen, organisationskontoret, holdt bryllup med frk. Hanne Rømer.
- 23. novbr. 1950 har frk. Lisa Clemensen, reklame afd. holdt bryllup med Bent Østergaard.
- 2. decbr. 1950 har fru Ruth Thuesen, reklame afd., holdt bryllup med S. Kjøller Jensen.

ASAS:

- 23. decbr. 1950 har Hans Carl Hjelme, M.B., indgået ægteskab med frk. Else Westergaard.

POPE:

- 9. decbr. 1950 indgik frk. Inge Faberberg ægteskab med instrumentmager Ove Svendsen.
- 31. decbr. 1950 indgår frk. Aase Buch Rasmussen ægteskab med Aage Pihlkjær Christensen.

Udnævnelser pr. 1. januar 1951

PHILIPS:

- Civilingeniør J. Bisgaard, afdelingsleder.
- N. S. Kuntz, lampe afd., fuldmægtig.
- H. Midtgaard, elektronika, fuldmægtig.
- Jørgen Christensen, Finax, fuldmægtig.
- Bent Brandt, H.D., hovedbogholderiet, bogholder.
- V. Simonsen, speditionen, klarerer.
- fru Birte Jacobsen, lampe afd., korrespondent.
- frk. Bodil Thomsen, lampe afd., korrespondent.
- P. Hartvig Nielsen, H.B., overassistent.
- A. Walther Andersen, priskontrol, overassistent.
- E. Bastholm Jørgensen, H.B., assistent.
- fru Lis Larsen, D.B., assistent.
- frk. Tove Jensen, priskontrol, assistent.

POPE:

- Ingeniør Vald. Borella er udnævnt til salgschef for lysafdelingen.

JULEN 1950

Det er med stor glæde, at jeg i år henvender mig til PAP's læsere og siger hver enkelt medarbejder tak for godt samarbejde i 1950. Vi har i år nået den største omsætning i koncernens historie, og enhver ved jo, at et sådant resultat opnås ikke uden store anstrengelser. Derfor er det så meget glædeligere at konstatere det gode resultat, for herigennem har man et slående bevis på arbejdsvejen og arbejdslysten.

Da vort salg, lige så længe koncernen har eksisteret, har været præget af meget skarpe op- og nedadgående kurver, kommer det ikke som nogen overraskelse for os, at vi nu efter alt at dømme må se omsætningskurven for en del af vore artikler bevæge sig nedad. Endnu er det for tidligt at sige noget om, hvor meget de mange nye forbrugsafgifter på så godt som alle vore artikler vil betyde — men stimulerer salget gør de absolut ikke. Belært af erfaringerne ved vi, at heller ikke dette dødvande varer evigt, og forhåbentlig vil vi snart igen se frem mod lysere tider.

Under alle forhold gælder det blot om ikke at tabe humøret og „gå-på“ lysten; vigtige faktorer, når man beskæftiger sig med en virksomhed som vor.

Til de unge vil jeg sige — som jeg har sagt det før — Bliv dygtigere! De unge mænd og kvinder, som håber en dag at indtage en ledende stilling i selskabet, er en vital part af selskabets aktiver, og derfor må ingen mulighed for videre dygtiggørelse forsømmes. Penge, der er givet ud til videreuddannelse, må betragtes som en investering — ikke som en udgift, og husk på, man bliver aldrig „mæt“ af kundskaber. De må lære at se opad og fremad — udover de øjeblikkelige problemer — og fremfor alt have tiltro til fremtiden.

Et ord, der har bud til os alle, er forståelse!

Viser man forståelse over for sine medmennesker, kommer man langt lettere gennem livet; thi forståelse bringer altid sympati og tolerance med sig. Gør man sig blot den ulejlighed — også i de manges øjne måske uvæsentlige spørgsmål — at forsøge at forstå andre mennesker, vil dette medføre, at ens egne tanker og hele indstilling bliver præget af både sympati og tolerance.

Sure og triste mennesker er noget af det mest afskrækkende. Lad os derfor være enige om, at vi med et smil siger:

Tak til 1950 og velkommen til 1951.

Direktør N. B. Sommerfeldt

A stylized, handwritten signature in dark ink, likely belonging to N. B. Sommerfeldt. The signature is fluid and cursive, with a large, sweeping initial 'S'.

PHILIGRAN

Jeg beder herved alle, som glædede mig på min 10 års jubilæumsdag, om at modtage min hjerteligste tak for deres venlige hilsen.

Mogens Bjørn.

Nu kommer den snart!

Et udvalg bestående af fru G. Kragfeldt, A. Echert, Kay Andersen, Pope, og Jørgen Holm har i et par år arbejdet med den så ofte omtalte personalehåndbog. Netop i disse dage har man afsluttet udarbejdelsen af en meget fyldig disposition til håndbogen. I anledning heraf, har PAPæsken henvendt sig til udvalgets formand Jørgen Holm, der uden at nævne nogen dato udtaler: Nu kommer personalehåndbogen snart!

— Vi glæder os.

Meddelelser fra P · P · F

PERSONALE *Nyt*

Tilrådsliste:

- 1. aug. 1950 John Larsen, til bogholderiet fra Industrigården.
- 19. septbr. 1950 fru Else Heegaard, administrationen.
- 16. oktbr. 1950 frk. Ellen Ørving, planning apparater.
- 1. novbr. 1950 Preben Bøtcher, telekommunikations-afd.
- 1. novbr. 1950 frk. Aase Guldberg Andersen, metalvarefabrikens kontor.
- 1. novbr. 1950 Willy Rosenstock, udn. til funktionær i laboratoriet.
- 1. decbr. 1950 Børge Folkenberg, assistent på tegnestuen.
- 1. decbr. 1950 frk. Ellen Nielsen, telekommunikations-afd.
- 1. decbr. 1950 Sv. Aa. Laursen, indkøb.

Fratrædte:

- 31. juli 1950 Henri Svendsen, fra bogholderiet til Industrigården.
- 31. oktbr. 1950 frk. Birgit Elkjær, planning apparater.
- 30. novbr. 1950 fru Ellis Carlsen, metalvarefabrikens kontor.

FABRIKENS ANDESPIL

den 24. november 1950

Vi så med glæde hen til denne aften, da vi atter kunne holde vort traditionelle andespil i fabrikkens kantine, som var meget originalt udsmykket, hvilket forvalter Petersen høstede meget bifald for.

Vi havde den glæde at se direktør Pedersen som gæst, hvilket, som direktøren senere selv udtalte, har været ret vanskeligt i den senere tid, grundet travlheden med T.C.

Aftenen indledtes med et velkommen af foreningens konstituerede formand, mester Sørensen.

Vi gik så over til middagen, der var aldeles fortræffelig. Jeg hørte mange udtale, at man ville overveje at spise på fabriken, når det varme køkken bliver indført.

Under middagen bad direktør Pedersen om ordet og kom i sin tale bl. a. ind på vor formand, hr. Nilssons sygdom. Direktøren foreslog, at man herfra sendte hr. Nilsson en hilsen, hvilket blev hilst med glæde, og vi underskrev alle en adresse, der afsendtes med det samme.

Så fortsatte vi med kaffen, hvortil der bl. a. serveredes en meget fin æblekage.

Derefter begyndte spillet, og der var mange gode gevinster, der blev fordelt på følgende måde:

Likøren vandt damerne, kokosmelet gik til herrerne, og hollænderne satte sig med stor majoritet på fjerkræet.

Der var en enkelt dame, som vandt en gås, men den må have fejlet et eller andet, da vi ikke har set damen siden.

Vore radiomodtagere må vi regne med vil blive udviklede i Tivoli til næste år, da årskortene til Tivoli blev vundet af Gram-Jensen, og til orientering for firmaets kvindelige funktionærer kan det oplyses, at det blev A. Jensen, P.M., der vandt billetterne til Palladium.

Så kom efterspillet i form af grammofoonplader, der fortsatte et stykke tid til stor glæde for nogle af damerne.

Aftenen sluttede med smørrebrød, øl, snaps og den sædvanlige stemning, som altid kendetegner vore fester.

FABRIKSADMINISTRATIONEN

af kontorchef S. A. Windelin, H. D.

Fabriksadministration, mon ikke det for mange lyder tørt og kedeligt? Og så er kendsgerningen dog dette, at der næppe indenfor selskabet er nogen afdeling, der medfører en så livlig kontakt med samtlige afdelinger, ledere og personale som fabriksadministrationen. Enhver disposition i afdelingerne overalt i fabriken afspejler sig som tal og resultater i administrationen. Det giver anledning til beregninger, statistikker og vurderinger af effektivitet og rentabilitet og medfører samtaler og diskussioner med ledere og personale om afdelingernes økonomi, såvel den aktuelle som planerne for den fremtidige. Der er en nær kontakt mellem fabriksadministrationen og de kommercielle afdelinger, hvor produktionsmængder og produktionspriser nøje må sammenholdes med markedsmulighederne, før endelige produktions- og salgsplanlægninger kan fastlægges. Der er et snævert samarbejde mellem fabriksadministrationen og koncernens øvrige finansielle afdelinger og øverste finansielle ledelse for udarbejdelse af finans- og økonomiplanlægning. Enhver omlægning af produktionen eller optagelse af nye produktionsgrene medfører en aktivitet i administrationen med økonomisk planlægning og organisation. Og med den dynamiske udfoldelse, som vi ved er et kendetegn for PHILIPS-koncernen, vil man forstå, at administrationen ikke får lejlighed til „at falde i søvn“. Og selv om denne dynamiske aktivitet sommetider kan bringe ledere og deres personale i administrationen til fortvivlelse, så må vi dog indrømme, når vi ret gransker vore følelser for vort arbejde, at det netop er denne egenskab ved PHILIPS-koncernen, der gør vort arbejde interessant og afvekslende og gør os til mere end „bogholderifolk med støv på alpaka jakkerne“, som den gamle bogholdertype er kendetegnet ved.

Fabriksadministrationen, hvis chef er kontorchef S. A. Windelin, er delt i følgende underafdelinger:

- driftsbogholderi,
- lønningsbogholderi,
- forkalkulation,
- statistik og organisation.

Imod driftsbogholderiet, hvis leder er fuldmægtig O. Gulev, går daglig en strøm af papirer fra fabriken „papirmølle“. Efter en grundig bearbejdning resulterer de i et månedligt sæt F-lister, der afspejler de opnåede resultater i afdelingerne. Hr. Gulev kan allerede se tilbage på over 9.000 udarbejdede F-lister, men trods det er hans nidkærhed større end nogensinde.

Kontorchef S. A. Windelin

Overassistent, frk. Ruth Jespersen, behersker det vanskeligt tilgængelige bogholderi over initialomkostninger og jonglerer med begreberne udviklingsomkostninger, prøvefabrikation, anløbsomkostninger og håndværktøj som nogen tekniker. Frk. Jespersen fungerer endvidere som leder af kreditorbogholderiet.

Fabrikskassen passes af frk. Else Bræmholm med stor entusiasme, og de, der har forsøgt, vil vide, at man ikke slipper godt fra et kasseudlæg uden afregning ud over de lovbefalede 24 timer.

Frk. Lilli Nordland skal man helst ikke ulejlige den første uge i måneden, hvor hendes skrivemaskine gløder for at afslutte fakturering og afleveringsregnskab over afleveringer til de kommercielle afdelinger i den forløbne måned.

Driftsbogholderiets hulkortafdeling er i stadig udvikling. Når man hører, at fruene

Driftsbogholderiet

Hulkortafdelingen

Rita Skjærlund og Gerda Guldholm månedlig huller og kontrolhuller omkring $\frac{1}{2}$ million huller, kan det næsten svimle for een.

Lønningsbogholderiets arbejde er at ligne ved en vulkan. Mandag og tirsdag begynder det at ulme, onsdag trækker det op til udbrud, og aktiviteten stiger indtil torsdag, hvor eksplosionen indtræffer og kulminerer kl. 16. Derefter stilhed, fred og ro fredag og lørdag, for så igen mandag at starte forfra.

Afdelingens leder er lønningsbogholder H. Nilsson, (billede se PAP-æskan august-sept. 1950) som man ikke får let ved at bringe ud af balance selv ved den kraftigste eksplosion af „vulkanen“.

D'herrer Sylvest, Helge Olsen og Rindbo samt fruene Birgit Vasbo og Ruth Øberg har i lønningsbogholderiet hver især deres afdelinger at varetage ved lønudregningen, der ugentlig skal beregnes for 3-400 arbejdere, hvortil kommer registrering af af- og tilgange, samt en række statistiske arbejder til internt brug og til fagorganisationer og myndigheder.

I forkalkulationsafdelingen arbejder hr. A. Kastrup med kalkulation af montage og elektriske underdele, medens hr. E. Nielsen

kalkulerer metalvarer. Når man ved, at kalkulationerne bruges som afregningspriser til de kommercielle afdelinger og dermed også indgår i beregningen af salgspriserne, og at de danner en del af basis for vurderingen af produktionsafdelingernes effektivitet, vil man være klar over, hvor betydningsfuldt et sådant arbejde er.

Hr. Nørhede står med det ene ben i forkalkulationsafdelingen, idet han udarbejder glødelampekalkulationerne, men derudover forestår det statistiske arbejde, der på vigtige områder skal give fabrikslederne en nøjere analyse, end F-listerne kan gøre det. Hr. Nørhede arbejder endvidere med organisationsopgaver og specielle opgaver ved budgettering m. v.

Fru Heegaard bistår hr. Nørhede i det statistiske arbejde og står for fabrikkens trykkeri (Rex Rotary), hvor ekspresordrer er det normale.

Lønningsbogholderiet

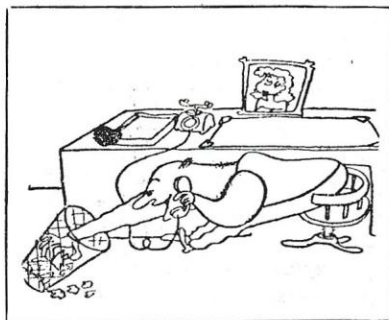
Forkalkulationen

Som en bekræftelse på indledningen kan det til slut anføres, at fabriksadministrationen i løbet af kort tid vil blive udvidet med et par nye medarbejdere som en følge af den nye produktion for telekommunikation, der skal startes, og som vil give administrationen nye arbejdsområder og nye problemer med organisation, planlægning, budgettering o.s.v.

JULE-HUMOR

Knippelsbro var oppe!

Et øjeblik, jeg skal blot tage Deres
brev frem fra arkivet.

— i S-toget

„Jeg tjener ganske vist ikke så meget, Anni
— men tænk på den start en indsamling her
på kontoret ville gi' os.“

Jul KOMPASSET RUNDT

II

I 1948 startede vi serien „Jul kompasset rundt“. En række af koncernens globetrottere fortalte om en juleaften fejret under usædvanlige omstændigheder.

Læserne blev ført fra „den store grågrønne grumse Limpopoflod“ til Bal Tabarin i Paris (can-can pigernes hjemsted) og herfra via de vestindiske øer til et lille isoleret pokerspille skovhuggersamfund i en ussel bjælkehytte højt mod nord. Videre gik den eventyrlige færd gennem en brandstorm i det gule hav til en soldaterlejr i Palæstina. Tilbage til good old England. Så nogle afstikkere til de australske stepper, millionbyen Calcutta, U. S. A.'s prærier og gondolernes Venedig . . . En broget buket af oplevelser blandt soldater, cowboys, højtidelige englændere, australnegre, langskæggede skovhuggere og folk fra de syv have.

Denne serie gjorde stor lykke, og da vi fra mange sider har fået opfordringer om at fortsætte den, lader vi igen i år kompassnålen snurre.

Canadian Christmas

I Prince Rupert, der ligger som endestation for Canadian Pacific Railways ude ved Stillehavet på Kaien Island, holdt jeg i 1931 jul sammen med tre andre danske i en lille hytte, som lå i en såkaldt park kaldet West View Park. Hytten havde vi allerede accepteret nogle måneder i forvejen, og parken var en temmelig ukæmmet for ikke at sige vildsom skov lidt uden for byen. Her havde vi i fællesskab oparbejdet en rigtig god forretning med at sælge træ til brændsel. Træer var der nok af i parken, og vi fældede enten store grantræer eller de mindre cedertræer, hvoraf en stor del af skovene derude består.

Vi levede et frit og ubundet liv med jagt i skovene omkring bjerget og fiskeri efter laks eller flyndere (halibut) i Skeenaflorens udlob og i stræderne mellem de mange småøer, der ligger som en beskyttende skærgård mod Stillehavet.

Vi havde alle før oplevet en jul, som den former sig i engelsktalende lande, og vi

havde flere invitationer fra vore canadiske venner til at fejre jul sammen med dem, men da vi alle var danske og gerne ville opleve en jul på dansk vis, var vi blevet enige om at fejre den alene i vor lille hytte.

I betragtning af, at roserne endnu tæt op til jul blomstrede i Prince Ruperts haver, og kun den øverste del af bjerget lyste hvidt med sne, havde vi lidt svært ved at komme i den rette julestemning.

Da vi imidlertid selv stod for husholdningen og var ganske habile bagere (vi havde sågar talt om at starte et lille hjemmehageri) og smuk mørkerød vin (lavet på sorte figer og æbler, så det stank af hjemmehryg i hele parken) stod parat i mange

flasker i vor etværrelses, og da skovene var fulde af dejlige bærkede høns, fasaner og bjørne, mente vi os nok i stand til at klare den rent materielle side af sagen. Juletræer stod tæt omkring hytten, og da vi juleaften havde fået pyntet et stort smukt træ, som på grund af pladmangel var anbragt lige uden for hytten, havde vi efter et overdådigt måltid med risengrød, mandelgave og ubegrænsede mængder af bjørnekølle med brunede kartofler og rødkål, den mest perfekte ramme om vor juletræsdans med månen og klare stjerner blinkende på et umådeligt himmelhvalv, hvor tonerne fra vort

hjemlands vemodige julesange og -salmer tabte sig og gav os en følelse af vor lidenhed og ubetydelighed.

R. Dahlin.

Jul på en anden måde —

Vores fælles ven, herr Jønsson, fra PAP's red. har bedt mig skrive lidt om julen, som jeg har oplevet den i udlandet.

I Tyskland, hvor jeg først opholdt mig i nogle år, var julen ikke meget anderledes end her. I Frankrig var den noget helt andet, end hvad vi forestiller os ved „Hjemmets fest“, men i U. S. A. oplevede jeg virkelig julen på en helt anden måde, og hvis jeg selv skulle have lavet overskriften til denne lille artikel, ville jeg ikke have kaldt dette „Jul under Stjernebanneret“ eller noget andet lyrisk, men „Jul under forbudet“. Thi min første jul i Amerika fejrede jeg i Waco, Texas, i det Herrens år 1929, og da var spiritusforbudet endnu i sine velmagtsdage og satte så decideret præg på julens festligheder.

Allerede længe før jul blev man forberedt på den gennem hyggelige „Santa Claus'er“ i annoncerne, godt med vat i vinduerne og alskens anden „julestemning“, der formodedes at fremme salget, men som dog på mig virkede noget illusorisk, idet temperaturen var til bar figur, og sne kun var noget, man kendte fra postkort og kunne sætte i forbindelse med palmerne.

Det første sus af julens vingeslag mærkede man dog i midten af december, da den stedlige „bootlegger“, på dansk „smugler“, kom op på kontoret og tog mod bestilling på julestemning på flasker. Flaskerne blev afleveret på kontoret få dage før jul, og da amerikanerne er barnlige og nysgerrige sjæle, måtte de jo prøve flaskernes indhold, og inden vi forlod kontoret om aftenen, duftede alle som en bilmotor, hvor kølespritten er ved at koge over. Jeg tænker med gru på de julegaver, der blev købt den dag på vejen hjem.

Så oprandt da den 24. december, hvor alle på kontoret skulle ønske hinanden „Glædelig jul“ af diverse flasker, så da vi gik derfra ved frokosttid var alle blevet så vennessele og gæstfri, at man partout skulle med hjem og hilse på familien, så klokken blev en fire-fem stykker, inden jeg nåede hjem til mit pensionat, hvor jeg lukkede mig inde med „Bjørnen“ og julepakken derhjemmefra.

Den næste time med brevene og gaverne hjemmefra var egentlig det eneste, der for mig var rigtig jul, så meget mere, som der også fulgte en grammofonplade med, indspillet med hilsner fra dem derhjemme. Teknisk set var den rædselsfuld, men det var nu ikke derfor, der blev lidt fugtigt i øjenkrogene.

Nå, jeg var budt til middag — med et fra Nordstaterne importeret juletræ — hos en tysk familie, der havde syntes, at det var synd for denne dansker, der måtte være alene juleaften. Hos disse søde og rare mennesker, hvis juleskikke minder meget om vore, tilbragte jeg nogle hyggelige timer og fik det traditionelle slips.

Familien skulle jo også gerne have det lidt for sig selv, så jeg gik tidligt — ud for at se, hvordan en amerikansk juleaften tog sig ud.

Foran de fleste villaer var anbragt et juletræ, eller blot en busk, behængt med elektriske lamper, og det så kønt ud.

Amerikanerne selv betragtede juleaften som endnu en lejlighed til at drikke sig fulde, de tullede afsted i biler behængt med guirlander, eller i mangel af andet flagrende stimer af w. c.-papir, og bilerne var fyldt med folk, der morede sig dejligt med skralder, tudehorn o. s. v. For at vise sit gode humør kørte man så ind igennem haverne — der ikke var forsynede med stakitter — eller zig-zaggede ned ad boulevarderne på boulevarderne.

Både ambulancer og kranvogne havde travlt den aften.

Julemorgen vågnede fatter og mutter med gevaldige tømmermænd, og ungerne var i fuld gang med at tømme strømperne for gaver. Inden længe lå hele familien på gulvet og legede med Jacks nye tog og Dorrits dukkevogn.

Allerede klokken elleve måtte man dog være presentabel, for så begyndte man at gå på visit hos chefen, venner og bekendte, og overalt blev man bedt på ufordøjelig plumbudding og eggnog, en slags klistret rørag med spiritus i.

På denne måde oparbejdede man jo en gevaldig appetit til julemiddagen ved 1—2 tiden, hvis piece de resistance var en mægtig kalkun fulgt af frugt, mere plumbudding og juleknas.

Resten af dagen er Daddy og Mummy „trætte“, og ungerne slås om gaverne, og allerede 2. juledag mødes man igen på kontoret med gevaldige tømmere mænd og forsikrer hinanden om, at „det var vel nok en dejlig jul“!

A. Fischer.
Philips

Grønlandsk jul

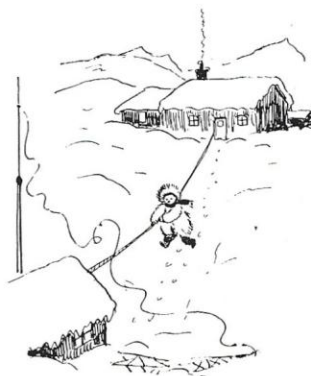
Når folk i almindelighed tænker på jul, ser de for sig et veldækket bord, juletræ, glade mennesker m. m., men under slet så festlige former foregår juleaften ikke for alle mennesker.

Jeg er blevet opfordret, af vor udmærkede redaktør, til at fortælle om en juleaften lidt ud over det almindelige, dem har jeg haft en del af — på fiskeriinspektion, mellem Færøerne og Island, i en skovhuggerhytte i Sverige og på Grønlands østkyst, det er den sidste, jeg vil prøve at genopfriske.

Det var julen 1945 på en U. S.-army weather station på Grønlands østkyst, flere hundrede miles fra menneskelig beboelse, 4 mennesker overladt til sig selv.

Vi så med nogen forventning hen til juleaften, vi var så småt begyndt at forberede festen, ingen jul uden juletræ, det var vi enige om. Et kosterkaft forsynet med nogle pinde pyntet med papirstrimler, små flag og lys, kunne det være bedre under disse himmelstrøg, hvor et grantræ aldrig havde set dagens lys, vi var i alle tilfælde vældige tilfredse med resultatet. Men hvad med julemaden! Hvis vi kunne nå at få en klar dag inden jul, fik vi sikkert et drop fra fly, men da vejret er lunefuld på disse kanter, slog dette ikke til. Fra morgenstunden blæste det ret kraftigt, og hen på dagen begyndte det også at sne, så farvel julemad, nu var gode råd dyre. Men julemad skulle vi ha', og vi fik den, lidt ejendommelig, men den blev nydt med humør, hakket

dåsekød blandet med mælk og mel, formet som en gås. Om smagen er der nu senere blevet diskuteret, men den aften gjorde den lykke, og ned gled den ledsaget af tørrede kartoffelfelteringer, der var som viskelæder, når de var tilberedt. Alt i alt et fint måltid på disse kanter, og stemningen blev yderligere sat i vejret, da lysene på vort kosterkaft blev tændt, og vi bænkedes os uden om og sludrede lidt om dem derhjemme.

Men det var ikke lutter julestemning alt sammen, selv en juleaften skal vejrobservationer passes, og udenfor hylede snestormen nu for fuld styrke. Efter at have nydt synet af juletræet endnu engang, krøb vi i skindtøjet og begav os på vej mod radiostationen, der var beliggende et stykke fra beboelseshuset. I sådan et vejr, var det noget af en sportspræstation, det foregik dels gående og dels på alle fire klamrende sig til et stræktov, der forbandt de to bygninger, og dette stræktov var en betingelse for at finde vej til radiostationen, da man ikke kunne se en hånd frem for sig. Men den aften blev julen hurtigt glemt. Ved ankomsten til radiostationen var alt en forvirring, al udendørs materiel var blæst om, alle antenner var borte, resten af juleaften og -nat tilbragte vi med på alle fire at kravle rundt i høje snedriver og prøve at bjerpe de værdifuldeste instrumenter indendørs. Da tænkte vi ikke mere på julegås og juletræ, men en jul ud over det almindelige blev det. Det skal dog bemærkes, at julefesten tog vi revanche for et par dage senere, da vi fik drop, og det blev både med kalkuner, øl, snaps og diverse ting, men vi fik dog erfaret, at selv med primitive ting og i arktisk kulde, kan man holde en god juleaften.

Mester E. Ravn.
Fabrikken

Min jul i Amerika

Min jul i U. S. A. var en mærkværdig oplevelse. Allerede et par dage før jul ser man juletræer med tændte elektriske lys i næsten alle vinduer. Den 24. december er derovre næsten almindelig arbejdsdag de fleste steder. I firmaets markeder, hvor man almindeligvis kunne vælge mellem flere forskellige retter varm mad, kunne man kun få stegt kalkun på denne dag, hvad der for øvrigt også var rift om.

Der var en ting, der forbavsede mig en hel del. Jeg havde aldrig før set et sådant Coca-cola drikkeri som den dag. Gåden blev løst, da jeg opdagede, at Coca-colaen var blandet op med rom, hvilket naturligvis fik en liflig duft og et godt humør til at brede sig overalt i virksomheden. Gennem hele dagen skingrede den „hotteste“ jazzmusik gennem højtaleranlægget. Det, der kom nærmest, hvad vi forstår ved juletoner, var „Jingle bells“. Lige inden vi skulle hjem, kom formanden med en stor æske chokolade, som han bød rundt af, medens han sagde „Merry Christmas“.

Derefter gik vi hjem for at holde dansk jul i et par timer. Herunder hørte jeg forresten en udsendelse i radioen om H. C. Andersens liv, som fik een til at tænke endnu mere på Danmark.

Senere på aftenen var jeg inviteret til selskab. Herunder fik jeg lejlighed til at bekendtgøre amerikanernes egenskaber som balancetekunstnere, idet spisningen foregik på følgende måde: Ude i Køkkenet var der stillet forskellig slags mad frem, som man

selv kunne tage op på sin tallerken, og inden man forlod køkkenet, fik man en svingende fuld kop kaffe stukket i den anden hånd. Bevæbnet med dette gik man så ind i stuen og fandt en stol at sidde på. Herefter placerede man den fulde kop på det ene knæ og tallerkenen med maden på det andet knæ og kunne så begynde at spise

samtidig med, at man indledte en livlig konversation med den nærmest siddende person. Prøv selv engang at spise med kniv og gaffel af en tallerken på knæet!

Den 25. december, som er helligdag i Amerika, begyndte om morgenen med, at der blev delt gaver ud. Op ad formiddagen gik vi i kirke, hvor man kunne vælge mellem at høre engelsk eller tysk prædiken. Derefter var jeg på besøg på en kostskole, hvor jeg bl. a. overværede deres juletræsfest. Som så meget andet i Amerika var „fremskridtet og teknikken“ også nået her til, idet man blev siddende på sin stol og lod juletræet rotere.

2. juledag var igen almindelig arbejdsdag, hvilket vil sige, at man derovre kun holder jul en enkelt dag.

Undermester E. Lassen.
Fabrikken

Jul i brigaden

Julen 1947 tilbragte jeg som soldat ved den danske brigade i Tyskland. Min afdeling havde station i Wilhelmshaven, der som bekendt ligger ud mod Nordsøen. W var under krigen flådebase for tyskerne, og som følge heraf har den efter talrige engelske bombardementer fået et noget derangeret udseende.

Lillejuleaften og juleaftensdag var jeg vagtkommandør på et fort, hvor englænderne havde opmagasineret en del bomber og andet sprængstof, så lillejuleaften gled hen i stor stilhed, d. v. s. vi havde en radio, som vi til at begynde med hørte Danmarks radio på. Men da alle kender kvaliteten af udsendelserne hjemmefra under højtidene, forstår man let, at det ikke varede længe, før vi hørte den amerikanske speaker i A. F. N. annoncere „medens julekløkkerne begynder at kime, spiller vi nu for Dem Jingle Bells“, den blev efterfulgt af mere fra samme skuffe, det var straks en forandring fra „glade jul, dejlige jul“.

Juleaften kom jeg fra vagt ved 6-tiden, og da jeg kom „hjem“, til kasernen, havde mine kammerater allerede spist, menuen stod på 1. gæstesteg med rødkål, 2. æblekage med vin. Jeg kom imidlertid ikke til at spise straks, man, d. v. s. kasernekommandanten, havde inviteret alle de tyskere, der arbejdede på kasernen, sammen med deres koner og børn, til at spise til middag. De boede imidlertid rundt om i byen, og for at lette transporten frem og tilbage, skulle vi

hente tyskerne på nærmere aftalte steder i byen med vore lastvogne og efter middagen bringe dem tilbage igen. Da mine kammerater var klædt om i deres udgangsuniform, tog jeg jobbet sammen med nogle menige, og hentede middagsgæsterne. Det var noget af en oplevelse for tyskerne at spise gåsesteg og æblekage, det var jo ikke den kost, de plejede at få, de var meget taknemmelige over den venlighed, der blev vist dem. Efter at have spist og sunget nogle julesange, tog de afsked og blev kørt hjem igen, og da vi sagde farvel, blev der bukket, slået hæle sammen og nejet meget.

Klokken blev over 8, før jeg fik spist en efterhånden lunken gås og sammenfalden æblekage. Efter at jeg havde spist, gik jeg over til mine kammerater; der var ganske vist fælles juletræ i parolesalen, men det nåede vi ikke at komme med til, så det år fik vi altså ikke set noget juletræ. Vi havde derimod sikret os på anden måde, idet vi nogle dage i forvejen havde arrangeret et fourageringstogt til brigademagasinet, der lå i en landsby nogle kilometer fra W., her havde vi indkøbt noget dæsemad, rejer, hummer o. s. v., endvidere havde vi købt en del flydende kost til moderate priser, der var nemlig ikke skat på disse varer i Tyskland. Det er vist de færreste, der tænker på, at en flaske whisky kun koster 4—5 kroner, før staten tager sig af den.

Vi samledes altså i et festligt lag på vort kvarter, hvor vi komponerede en festfrokost, der sammen med gavepakker hjemmefra og den indkøbte flydende kost, hurtigt satte stemningen op i skyskraberhøjde. Det blev langt ud på de små timer, før vi med meget besvær kom til sø.

Juledag tilbragte jeg i den engelske klub, hvor jeg prøvede den engelske plumkage, men det er en anden historie, som Kipling siger.

Konklusionen: var der noget den jul ikke lignede, så var det jul i Nøddebo præstegård.

H. C. Hjelm.

Asas maskinbogholderi

Jul på en gård i Wales

Gården lå ensomt og meget skønt mellem høje bakker. Husfaderen, fhv. flyverkaptein, hans hustru og to henrivende småbørn udgjorde familien. Som hjælpere var der en gammel mand, som elskede æblecider, — og

dens virkning, en ung mand og jeg. Vi følte os som een stor familie, og havde det hyggeligt og fornøjeligt sammen.

En måned før jul skulle den traditionelle christmas-pudding røres. Vi skulle alle røre en omgang, medens vi ønskede os et eller andet dejligt, som de andre selvfølgelig ikke måtte vide.

Nogle dage før jul blev hele huset pyntet med kristtjørn, gran, guirlander og misteltenen hængt op. Det gav en stemning, som kun findes i Storbritannien.

Den 24. om aftenen havde vi travlt med at lægge sidste hånd på forberedelserne, alt imedens vi blev afbrudt af carol-singers.

Julemorgen fandt vi en strømpe hængende på vores dør fyldt med gode sager. Efter morgenens arbejde med dyrene sad vi i det store, gammeldags køkken og hyggede os, alt imedens kalkunen blev stegt, julekagen pyntet, og venner og familie kom på besøg og fik en drink, og et bær eller to blev plukket af misteltenen hver gang, der blev stjålet et kys under den.

Ved 1-tiden gik vi til det smukt pyntede julebord. Husfaderen skar kalkunen for med stor elegance. (Den var fyldt med kastanier.) Bagefter fik vi xmas-pudding med hvid vinsovs. De, der var så heldige at finde en sixpence i deres stykke, slikkede den omhyggeligt ren og gemte den som lykke-skilling.

Så blev juletræet tændt, vi sang et par salmer, og husfaderen tog gaverne, som hang på træet, og delte dem ud. Vi lejrede os om hålet i kaminen, og nød dens skær. Den tunge mad gjorde os døsig, og efterhånden småblundede vi hyggeligt.

Ved 5-tiden kom der familie på besøg. Så drak vi the med xmas-cake og mince-pies, og resten af dagen gik i hyggelig samvær.

Birthe Fuhrmann,
receptionen, Philips

Jul i Holland

Hollænderne — og især de hollandske børn — ser jo ikke på julen (Kerstmis) med samme øjne som vi herhjemme.

Den stemning, som findes her i Danmark allerede i begyndelsen af december, er et ukendt begreb i Holland. Julen i Holland er også mere religiøs betonet end herhjemme (hvilket vi med skam må bekende). Ca. 50 pCt. af den hollandske befolkning er katolikker, resten er fordelt over forskellige andre religioner, og disse har jo hver deres måde at holde jul på. Juletræet, som næsten er obligatorisk her i Danmark, findes ikke i samme udstrækning som her. Mange har, og det er især katolikkerne, en lille stald med Jesus krybbe i. Selve juleaften med julemad, dans om juletræet, gaver o.s.v. kendes ikke i Holland. Den 24. december, som er alle danske børns største dag, er en almindelig hverdag i Holland.

Julen begynder først den 25. december, og alene det gør jo, at julen som før sagt bliver mere højtidelig og religiøs betonet. 1. juledag spiser hollænderne deres julemad, og, hvis de har et juletræ, tænder de det og giver hinanden gaver, selv om dette ikke sker i samme omfang som herhjemme. Før alt dette sker, så har den overvejende part af hollænderne været til julemesse eller anden højtidsgudstjeneste.

Maden er heller ikke så traditionel, der spises fortrinsvis kanin, kalkun eller haresteg, og ellers er der ingen regler for, hvordan maden skal være. (Danskerne ville føle det som en katastrofe, hvis de ikke fik deres risengrød, gås eller flæsksteg og rødkål). Det, der forstyrrer de hollandske børns julestemning lidt, er Santa Claus-festen (St. Nicolaas). St. Nicolaas er en sagnfigur fra det 14.—15. århundrede. Han var spansk biskop og var en stor børneven. Et par dage før hans fødselsdag — den 5. december — kommer han med sit skib fra Spanien ledsaget af sin sorte tjener Piet (Zwarte Piet) og holder et strålende indtog. Dette sker i en hel del byer i Holland, så der må jo være adskillige St. Nicolaas'er. Men de små hollændere tror på ham og er glade for ham. Den 5. december er det hans fødselsdag, og så uddeler han gaver til de artige børn, og de uartige børn kommer op i Zwarte Piets sæk og tages med til Spanien.

Alt dette tager jo noget fra julen, når man både skal tænke på St. Nicolaas og julemanden og skal have gaver to gange i samme måned. Hollænderne er heller ikke så romantiske som danskerne, og der er

trods alt en vis romantik over julen. I Holland kan man allerede mange dage før jul se tændte juletræer, og der bruges ofte elektriske lys. At tænde et juletræ før juleaften tror jeg ikke, der er mange danske hjem, der gør — og elektriske lys, intet er dog så koldt og trist på et juletræ som elektriske lys. Nej, der er ikke noget, der er så stemningsfyldt og så romantisk som levende lys, og overraskelsesmomentet juleaften, hvorledes stråler børnenes øjne ikke, når dørene åbnes, og juletræets glans og herlighed strømmer dem imøde. Så er der noget ved juleaften.

Ja, hvert land har jo sine skikke, men skal jeg vælge imellem Holland og Danmark, så vil jeg gerne bede om en god gammeldags dansk jul, for dens lige findes næppe.

E. Christensen,
Repax

Jul i 35° varme

Min vugge har stået i Valparaiso — for de mindre geografkyndige så ligger byen i Chile og er havnebyen til Santiago. Nu vil jeg ikke påstå, at jeg kan huske julen, da jeg lå i vuggen, men i årene efter at jeg var hoppet ud af den, har jeg dunkle erindringer.

På en vis måde er det den sædvanlige historie om den sveddryppende jul i modsætning til den romantiske hvide, med kanefart og tindrende frost — mest kendt fra almanakhistorierne.

I Valparaiso falder julen på den varmeste dag, og noget større postyr var der ikke i den anledning, og i hvert fald forretningsmæssig var den elendig. Den gavedille, der vel omtrent når sit maksimum her i Danmark, var ukendt for chilenserne.

Men danskerne og de øvrige skandinaver prøvede jo trods alt at trylle lidt af hjemlandets julestemning frem og gjorde deres bedste for at overføre den på deres poder, der aldrig havde set deres fædreland.

Det havde blot sine vanskeligheder. Hvis man i køkkenet prøvede at lave jødekager efter frk. Jensens kogebog, ja, så var det tydeligt, at den opskrift ikke var tropesikker. Deigen flød hen over køkkenbordet og løb ned på gulvet.

Vanskeligt var det også med juletræet, men da det hørte med til en dansk jul, så fandt man på råd. Ude i haven havde man sikret sig en araucaria i en stor trætønde. Den har sit hjemland i Chile, og den har

frem for alt nåle og kan med lidt fantasi sammenlignes med en tyndbenet ædelgran. Den halede man ind i stuen, satte lys på og pyntede den som et godt gammeldags juletræ. Så spiste man risengrød med mandel i, erstattede gåsen med kalkun, tændte lysene — det skulle der karakterstyrke til i 35° varme! — og sang julesange.

Nu vil De spørge: Lykkedes det at få lidt dansk jul over det? Ja, det må det have gjort. For nogle dage efter en sådan juleaften hørte vi, at en dansk familie, der boede i byen og på en aftentur kom forbi, ved pludselig gennem de åbne vinduer at

høre de gamle kendte julesange og se et juletræ med lys på, havde sat sig ned på vej-kanten og, lige som den lille pige med svovlstikkerne, deltaget i denne julefest og oplevet den i al sin glans og herlighed. De ville ikke gå ind og forstyrre denne familiefest, men måske oplevede de den i fantasien endnu stærkere end dem, der var indenfor, lige som i H. C. Andersens eventyr.

Det var blot ikke „så koldt derude“, og de frøs så sandelig heller ikke ihjel. Så denne historie har en happy end; for de sentimentale tårer blandedes med svedperlerne på panden og dryppede ned på den hede, støvede vej.

Ivar Paludan,
Fabrikken

Jul i udlandet

Som ny-optaget funktionær i Pope A/S, vil jeg tillade mig at yde mit ringe bidrag til serien „Jul i udlandet“ uden journalistisk at ville gå mine nærmeste i bedene, der tæller kriminalforfattere, novellister m. m. — eller føle mig som en hel „Susanne“.

Mine første indtryk af udenlandsk jul, stammer fra staterne, hvor min fader, en dansk ingeniør, havde slået sig ned en 12 års tid i et villakvarter udenfor New York, og hvor jeg kom til verden i en 20-værs villa med 2 negerbarnebiger til min opvartning, der i parentes bemærket drak amerikansk olie som vand og overhældte deres tøj med min moders bedste eau de cologne. Min fader holdt efter bedste danske traditioner juleaften med juletræ, pyntet med meterlange glimmerguirlander, som kun findes i Amerika. Stemningen kom man let i, da fastlandsklimaet sørgede for sne efter bedste julekortmønstre.

Med hensyn til den øvrige befolkning, fejres praktisk talt jul på lige så mange måder, som der er nationaliteter. De første emigranter, der ankom med „Mayflower“ fra England, har sikkert medbragt de engelske traditioner bl. a. med at børnene hænger deres strømper op, som så julemorgen bliver fyldt af julemanden Santa Claus med godter. Middagen består af chicken w/cranberry jam: kalkun m. syltetøj og plumbudding. Den egentlige amerikanske jul er præget af den specielt amerikanske mentalitet, der giver sig udslag i barnlighed og sentimentalitet og er mindre præget af religiøsitet eller traditioner. En enkelt har de dog, idet de julemorgen ruller gardinerne halvt ned og ophænger en adventskrans lodret under gardinet kant, der nærmest får hele kvarteret til at se ud, som der „låg inde i husene“. De amerikanere, der følger skikken med juletræet, og gerne vil „følge med“ og efterabe deres ideal, millionærerne, „the upper four hundred“, overlæsser dem, så de nærmest ligner strålende fastelavnsris med al for megen pynt og er nærmest smagløse. Har de råd til det, ophænger de også den ret dyre mistelten, der kommer fra Californien.

Mit næste indtryk af jul i udlandet foregik i Syden, hvor jeg, som så mange unge, havde taget en huslig stilling i Norditalien.

Juleaftensdag sad jeg om formiddagen i strålende solskin nær Piazza del Corvetto i Genova, og betragtede den skønne udsigt over middelhavet, der er kongeblat af farve, i et højtliggende anlæg mange 1000 m over havet, med blågrå bjerge i baggrunden, grønne pinier, palmer etc. En klynge af skrigende, sorthårede små italienerunger betragtede mig i små klynger, medens de skreg: „Guarda la bionda danese!“ Vejret var nærmest forårsagtigt, med strålende sol. Man kom ikke ligefrem i julestemning deraf. Om aftenen, når varmen var forbi, af-

gav terazzostengulvene så megen kulde, at vi måtte have „ild i kaminen“. Italienerne kender ikke skikken med juletræet, hvorfor den danske familie, jeg boede hos, havde indforskrevet et lille juletræ fra Tyskland, som år fra år førte en hensygnende tilværelse i en halje og blev mere og mere af-
gnavet, for hvert år der gik. Men pyntet blev det, og små gaver uddelt. Middagen bestod af ristede kastanier, med landvin, der drikkes i så store mængder som vand. Polenta, majsgrød, der nærmest smager som sveden havregrød, små sardinlignende fisk, pålæg uden brød, italiensk suppe eller den uundværlige spaghetti i alle variationer, kalkun, pærer kogt i vin, og dernæst cafe latte eller cafe nera, sort kaffe med diminutive visitkager til. Dernæst gaveuddeling, ingen ceremonier af nogen art. Barnet blev lagt i seng, herskabet forlod huset og gik på visit, og overlod mig til min „triste skæbe“, henvist til at betragte fotografierne på væggene, der forestillede Arturo Toscanini, der var en nær ven af huset, men som desværre ikke var tilstede den dag. Dermed var min juleaften slut i „la bella italia“, som jeg dog trods alt havde bedre minder fra, end den aften, bl. a. da den italienske konsul og hans frue, ved min afrejse fra Italien, fulgte mig til toget, belæssede som æsler med gaver og pakker indeholdende kold kylling, marons glacee etc. etc.

Una Clauson-Kaas.
Pope

Julen i England

Julen i England begynder faktisk allerede om eftermiddagen (juleaftensdag), ved 3-tiden, når afdelingslederen siger: „Nu er der slut med arbejde“ og åbner sin skuffe. Ud af denne fisker han en „bottle“, glas og kager, og han pynter kontoret med „mistletoe“ og „holly“, og ve den stakkels pige, der prøver at smutte forbi under lampen, døren eller et af de andre utallige steder, hvor mistletoen er placeret. Et hyl, et skrig og et skadefro grin fra alle de andre mere forsigtige belønner den uheldige: Pas nu endelig godt på læbestiften!

Så kommer man hjem til sin „turkey and plumpudding“, som er overhældt med whisky, og som bliver tændt lige inden den bringes ind til „party“et. Det er vel nok et herligt syn, men den første gang man ser dette, bliver man helt nervøs for, at al den dejlig budding skal brænde. Men det

sker nu alligevel ikke — den smager pragtfuldt, bare man tager lidt varsomt af den, for alle de godter er maven jo ikke særlig vant til til daglig. Mistletoen passer man lidt bedre på, efter at man har gjort sine erfaringer på kontoret.

Og så vågner man den næste morgen, og der ligger minsandten en strømpe på sengen (helst ikke helsilke, ellers løber maskerne!), fyldt med alle de dejlige ting, man altid har ønsket sig, men som man al-

drig rigtig har haft råd til at unde sig selv. Og de større gaver, de ligger udbredte på stolen!

Der følger et meget hyggelig morgenmåltid, begyndende med bacon og æg, og som slutter med — ja, med en meget fuld mave. Derefter går familien i kirke, en skik, som er mere udbredt i England end her i Danmark. Og så besøges alle de andre familiedømmer, og der hjælper man dem med at spise deres „turkey“.

Fru I. E. Erlund,
teknisk afd., Asas

„Han har haft en frygtelig ferie — vort salg steg med 65%, mens han var væk!“

PAP's bestyrelse
PPF's bestyrelse
og PAP-æskens redaktion

ønsker Dem

**EN RIGTIG GLÆDELIG JUL
OG ET GODT NYTÅR**

JULIEN

før — og siden

Hvem opfandt julen?

I en nylig udkommen rødbog påstås det, at kosakkerne (en meget ivrig russisk stamme) indførte denne fest allerede år 1 e.K. Påstanden bygges på, at visse trin i de endnu kendte kosakdanse tydeligt viser, at disse danse oprindeligt har fundet sted omkring et juletræ.

Når vi herhjemme er gået over til en langsom rundgang om træet i stedet for kosakdansen, skyldes dette såvel boligforholdene som det tunge bagværk, men ikke mindst den beklagelige mangel på vodka.

I Danmark gør man i år sine juleindkøb allerede den 23. ds. Det er det billigste og gør sagen mere spændende. Der vil nemlig da være så stor trængsel ved kassen, at man i de fleste tilfælde vil kunne slippe ud uden at betale. Og når man efter lukketid kom-

mer hjem, indtræder det mest spændende øjeblik: hvem har man glemt at købe julegaver til?

Sidste år glemte vi at købe julegave til tante Agnes. Hun er 97 og meget barnlig. Vi klarede den ved i stedet for mandelen at komme en Caskalinpille i hendes risengrød. Vi så hende først igen 2. juledag, og da var hun ærlig talt for træt til at diskutere jule- og mandelgaver.

Til en rigtig jul hører 4 ting: sne — mere sne — meget sne — og endvidere, at 2. juledag falder på en lørdag.

Alle ynder at rejse ud og holde jul på landet eller omvendt. Det er blandt julerejsende en udbredt sport at blive så mange i et tog, at ca. halvdelen hænger udenfor. I Slagelse er der opsamlingssted for de passagerer, der falder af øst for Storebælt. Stationsforstanderen dækker det nydeligste julebord, og der står gny om de julefester, der i tidens løb er holdt her. Det kan selvfølgelig have sine vanskeligheder for folk, der falder af inden Roskilde, at nå frem til Slagelse i rette tid, men dette spørgsmål står endnu åbent.

Der findes mange forskellige julelege, men det vil føre for vidt her nærmere at udrede hvorfor. I Korea hopper man f. eks. frem og tilbage over den 38. breddegrad. I den lille nord-italienske by, Vaseline, har man fundet på noget mere originalt, hvilket klart vil fremgå af følgende: Juleaftensdag 1947 ankom til denne fedtede by en amerikaner. Han tog ind på den eneste eksisterende kro og bestilte et måltid mad. Da værten serverede menuen, spurgte han høfligt gæsten, om denne ønskede et værelse for natten. Næ, sa' amerikaneren, her er sgu' for dødt for en Yankie at overnatte. Sig ikke det, sagde værten, imorgen fejrer vi Julie-hopsa-dag, og da vil De kunne overvære noget meget betagende. Denne dag, fortsatte han, fejrer vi til minde om de grumme Teutonere, der for århundreder tilbage drog hærgende gennem Europa, og som også indtog og brandskattede denne by. På en høflig forespørgsel fra byens bedste mænd om en lempelse i forbrugsafgifterne, svarede den grumme hærfører, at så fremt byens smukkeste pige ville ride splitternøgen gennem byen på en hvid hest, ville han give chokoladen fri. Og — sluttede værten — byens smukkeste pige fik sig altså en ridetur, og lige siden har vi holdt denne skik i hævd, så bliv derfor til i morgen og overvær det smukke syn.

O.K., sagde Yankien, jeg bliver, for det er søreme længe siden, jeg har set en hvid hest.

W.

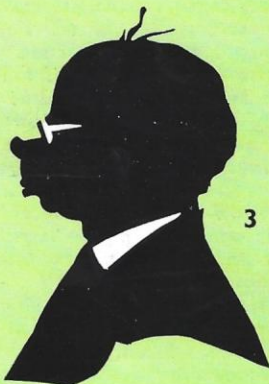
DET SER SORT UD

1

2

3

men De har alligevel en chance for at vinde 10 — 15 — 25 eller 50 skattefri kroner.

Her ser De en række karikaturer af PAP's samlede bestyrelse. Der er ikke spor symbolsk i, at medlemmerne er sorte i hovedet. Det skyldes udelukkende, at de er blevet forevigede af Tivolis kendte silhouetklipperske, fru Inger Eiden. Den dybere mening med denne originale ide er, at De skal finde ud af, hvem der er hvem. Hvis De da vil tjene penge — og hvem vil ikke det!

Kan De genkende alle 13 medlemmer, deltager De i lodtrækningen om 1. og 2. præmien henholdsvis 50 og 25 kr.

Men selvom De kun kan udpege fra 7—10 medlemmer, har De en chance. Nemlig for at vinde 3. præmien, der er på 15 kr.

Skulle De være meget uheldig og kun klare fra 5—7 personer, kommer De alligevel med i lodtrækningen om trøstpræmien, der er på 10 kr.

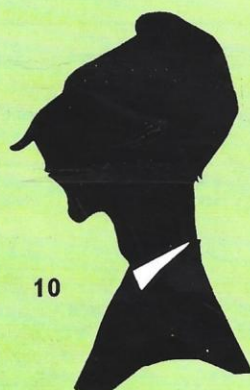
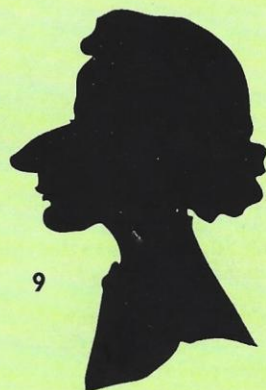
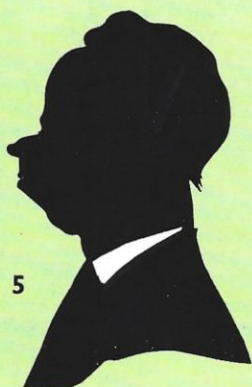
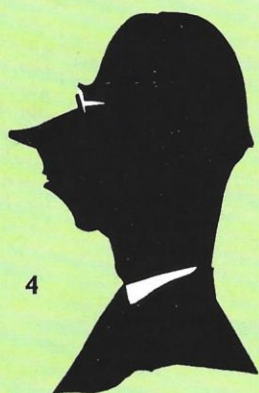
Iøvrigt er fremgangsmåden den, at De, når De har fundet ud af, hvem silhouetterne forestiller, udfylder vedlagte kupon og i lukket kuvert sender den til PAP's formand, H. Kristiansen, Repax. Sidste frist for aflevering af besvarelser er den 5. januar kl. 12, og lodtrækningen finder sted samme dag. Resultatet offentliggøres i næste PAPæske, der udkommer i slutningen af januar, og præmierne udbetales den 1. februar.

Navnene på de 13 bestyrelsesmedlemmer er:

frk. Kamma Christensen,
fru G. Kragfeldt,
frk. Anni Olsen,
Børge Andersen,
Kay Andersen,
E. Bindner,
Sv. Aage Damsbo,
H. Kristiansen,
B. Matthisen,
Lund Nielsen,
Sv. Aage Petersen,
H. Rasmussen,
W. Zachariassen.

Bestyrelsesmedlemmerne må gerne deltage i konkurrencen, men kommer *ikke* i betragtning ved præmieuddelingen. Dommerkomiteen består af PAPæskens redaktion, og dens kendelser kan ikke appelleres.

bj

Spænd livremmen ind

OG TAG FAT

sagde Englands Thorkild Livrem for en tid siden. Disse ord gav genlyd i den samlede britiske presse og blev genstand for mange kommentarer. Blandt andet fremkom en

londonsk slagtermester med følgende regnestykke forsynet med en opfordring, som nok tør siges at være betydelig kvikkere end finansministerens:

Storbritanniens befolkning	46.000.000
65 år eller derover	12.000.000
Tilbageværende arbejdskraft ...	34.000.000
18 år eller derunder	16.000.000
Tilbageværende arbejdskraft ..	18.000.000
Giftede kvinder optaget i hjemmene	9.000.000
Tilbageværende arbejdskraft ..	9.000.000
I administrationen ell. militæret	6.800.000
Tilbageværende arbejdskraft ..	2.200.000
I hospitaler, sydsygehospitaler og tipstjeneste	2.126.000
Tilbageværende arbejdskraft ..	74.000
Sorthørsfolk og andre, der ikke vil arbejde	62.000
Tilbageværende arbejdskraft ..	12.000
I fængslerne	11.998
Tilbageværende arbejdskraft ..	2

Og de to i facittet — det er naturligvis dig og mig, så nu må du hellere smøge ærmerne op og tage fat, for jeg er ked af at skulle gøre alting alene!

FILM-AFTEN

Til filmsaftenen torsdag den 23. november var der mødt ca. 200 PAP'er, som indledte aftenen med øl og pølser. På formandens vegne bød næstformanden, B. Matthissen, velkommen og udtalte, efter en orientering over de film, der ville blive kørt, at medlemmerne bagefter ville få lejlighed til en lille svingom, men at man, under hensyntagen til myndighederne, kun så sig i stand til at servere „hængemuleøl“, sodavand og kaffe.

Så løb filmen af stabelen, og det var morsomt at mindes skovturen 1948, hvor der serveredes is på Furesøens kolde vover. Bifaldet til såvel denne, som den følgende skovtursfilm viste, at mange mindedes de muntre timer og kammeratlige samvær, der altid hersker på PAP's skovture. Krystalgade-filmen vakte hos mange hyggelige minder, men viste samtidig, hvor dårlige arbejdsforholdene var dengang i modsætning til i „Industrigården“ i dag. Filmen fra PHILIPS fabrikker over hele Holland gav personalet et levende indtryk af PHILIPS mangesidede virksomheder, og har sikkert også imponeret det nye og yngre personale. De to sidste film var godt valgt og vakte almindelig munterhed.

Den efterfølgende dans var godt besøgt, og til trods for „det tynde øl“ må man sige, at stemningen absolut var god; blot må man henstille til festudvalget at strø „noget“ på gulvet næste gang, vi skal danse.

Helt igennem en fornøjelig aften, som godt kan fortjene en gentagelse.

„Kiggelytteren“

= Sporten =

Skydning

Langdistanceskydningen er nu afsluttet for denne sæson, og selv om det ikke er strålende resultater PAP har opnået i konkurrencen med de øvrige klubber, så har vi dog kun grund til at være tilfredse, i betragtning af, at det er første sæson, hvor PAP aktivt er gået ind for skydningen.

Dog er der ingen tvivl om, at vi kunne have opnået betydelig bedre resultater,

hvis alle skytterne havde fulgt træningen lige så flittigt, som det mindretal, der aldrig svigtede, og som vi kan takke for de resultater, der er opnået.

Imidlertid har både skytterne og skydeledelsen indhøstet en del erfaring i denne sæson, således at der er al grund til at tro, at vi, når 1951-sæsonen står for døren til foråret, er bedre rustet til at tage kampen op med vore kolleger i de øvrige HKBU-klubber, men det er bevist, at den eneste vej til målet er træning hver skytteaften, ellers har vi ingen mulighed for at hævde os i den meget hårde konkurrence. Iøvrigt skylder vi vor forening, der ofrer mange penge på skydningen, at disse penge virkelig bliver udnyttet, ved at alle medlemmerne følger skydningerne konstant, hvilket er vort største ønske for næste sæson.

Vi bringer nedenfor sæsonens sidste begivenheder.

Unionsmesterskaberne.

Ved unionsmesterskaberne (enkelmandskonkurrence), der blev afviklet den 23. august blev A. Fischer nr. 1 i klasse I med 90 point (200 m, 10 skud, liggende).

Præmien var en smuk lille sølvbakke.

I de øvrige klasser havde PAP ingen placering blandt præmietagerne.

C. & G.-statuetten: „Mand og Pige“.

I den hårde kamp om den af firmaet Crome & Goldschmidt udsatte statuette, om hvilken der blev kæmpet ved 3 skydninger fordelt over sæsonen, blev vi nr. 7 af 15 deltagende klubber, hvoraf kun de 8 klubber gennemførte konkurrencen.

Resultaterne blev:

	points
Nr. 1. TI (Telefonfunktionærerne)	1905
- 2. PB (Privatbanken)	1823
- 3. HIF (Handelsbanken)	1756
- 4. FLS (F. L. Schmidt)	1729
- 5. GR (Gentofte Rådhus)	1722
- 6. C & G (Crome & Goldschmidt)	1707
- 7. PAP	1515
- 8. AUB (Arbejd. Ulykkesforsikr.)	1333

Hvis der ikke ved de to sidste skydninger i denne konkurrence havde manglet et par af vore gode skytter, var PAP's samlede resultat uden tvivl blevet noget bedre. — Husk det næste år.

PAP's handicapskydning 1950

blev afviklet den 6. september, som en fornøjelig afslutning på langdistance-sæsonen. Handicaps var udregnet på

basis af resultaterne af samtlige skydninger (10 skud liggende) i sæsonen, således at alle skytter startede på lige fod. Dog må det indrømmes, at topskytterne skulle stramme sig gevaldigt op for at have en chance, idet de skytter, der ikke har ligget helt i toppen, på forhånd var sikret en god placering, hvis blot de havde en heldig dag, men dette er jo også ideen med en handicapskydning.

Det viste sig dog, at den benyttede handicapudregning ikke var helt uretfærdig, idet sæsonens 2 bedste PAP skytter blev placeret mellem præmietagerne, der bestod af:

	points
Nr. 1. Leif Elkjær	99,3
- 2. W. Sabroe Nielsen	98
- 3. A. Fischer	93,4
- 4. H. Lykke	93,2

Vinderne har fået overrakt hvert et sølvbæger med inskription.

Sæsonens bedste PAP-skytte.

Den af PAP udsatte vandrepriem (ægte sølvpokal med inskription) blev vundet for et år af A. Fischer efter hård konkurrence med H. Lykke. Vi ønsker Fischer til lykke med resultatet og bringer iøvrigt i næste nummer en nærmere redegørelse for resultaterne i denne konkurrence.

Kortdistanceskydning.

Det synes desværre umuligt at komme i gang med kortdistanceskydning i år, trods det, at vi allerede i foråret forsøgte at skaffe baner. HKBU har ingen fællestrening i disse skydninger, så hver klub må selv skaffe sig baner, enten ved at leje sig ind hos fremmede klubber eller ved selv at anlægge 15 m baner i egne lokaler.

Vi arbejder imidlertid stadig med sagen, og når der foreligger et resultat, vil dette blive meddelt skytterne.

Badminton

Holdturneringer.

A-holdet klarer sig pænt i denne fine række, holdet har spillet to kampe og har 3 points. Det ene point der er spildt, gik til NESA, som vi spillede 4—4 imod. Til denne kamp måtte vi undvære fru Birthe Jacobsen og herr Bøge, der begge var forhindrede på grund af sygdom, i stedet spillede frk. Grethe Rosenvinge

og herr S. Schou. Uden at forklejne stedfortræderne, kan man vist godt påstå, at havde vi stillet med de sygemeldte spillere, havde vi sikkert fået begge points.

Den anden kamp, som forøvrigt var den første, spillede holdet mod R. I. F., her vandt PAP med 6—2, den ene af de to kampe blev tabt uden kamp, da frk. Ritta Hansen ikke kunne spille på grund af en dårlig fod.

C-holdet har kun spillet 1 kamp og den tabtes til W. W. B. med 3—5. Af kampene, hvoraf tre gik over 3 sæt, er der grund til at nævne 3. single, hvor Mogenssen vandt 7—15, 15—10, 15—13 i et sandt opslidningsslag.

D 1.-holdet er ligesom A-holdet ubesejrede, til gengæld har holdet kun spillet 1 kamp, der endte 4—4. Denne kamp viste endnu engang, at doubleparret — Børge Larsen & Co., aldrig lærer at spille double, (i hvert fald ikke sammen). Ganske vist vandt de kampen, men det var kun fordi de var utroligt heldige. D'herr diskuterer endnu ivrigt, hvem der var dårligst — Papæskens ønsker dog ikke at tage del heri, vi vil nemlig ikke være uvenner med Børge Larsen.

D 2.-holdet har spillet mod T. I. F. — PAP tabte med 0—8. Det ser slemt ud på tryk, men når man tager i betragtning at vore spillere alle er begyndere, og at to af kampene først blev tabt efter 3. sæt, er det faktisk slet ikke så galt endda. Når bare spillerne nu ikke taber modet, men møder op til kampene, selv om det giver nogle slemme nederlag, og det er dem man lærer af, så skulle vore spillere være godt rustede til begynderturneringen, hvor PAP jo plejer at klare sig pænt.

Mixedhandicaptturneringen.

Fra PAP var to par anmeldt, fru Birthe Jacobsen/Aage Jensen og frk. Annie Olsen/Børge Andersen. Sidstnævnte par „skred“ — som ventet af

alle andre end dem selv — allerede i første Omgang. Birthe Jacobsen/Aage Jensen spillede stærkt, som sædvanligt, og fik en fin trediepræmie, parret tabte til turneringens vinder i en spændende og fra begge sider fair og velspillet kamp, i tre sæt — 8—15, 15—8, 8—15.

Papæskens gratulerer.

I A. B. C.'s medlemsblad har vi fundet følgende artikel, som vi mener har bud til de fleste af vore spillere. Artiklen er skrevet af klubbens instruktør herr Chr. W. Petersen.

Instruktøren giver råd:

Skal de løfte en tung genstand? skal De kaste en sten? skal de støde kugle?

hvad gør De så først?

De anbringer fødderne i den fordelagtigste stilling. „Naturligvis“, siger De. Hvorfor gør De så lige det modsatte, når De spiller badminton? Fodstillingen, fodarbejdet, er noget af det vigtigste, for ikke at sige det vigtigste, såfremt De ønsker at spille rigtig badminton. Men fødderne er det eneste, en begynder ikke tænker på. Blot bolden bliver ramt, så er det godt. Det er det absolut ikke, den skal også rammes rigtig, og det kan den kun blive, når fødderne står rigtigt i forhold til det ønskede slag.

I servern, underhåndsslaget, overhåndsslaget, smashet, i det hele taget alle slag på højre side, skal De sørge for, at højre fod er tilbage med legemets vægt hvilende på samme (altså venstre skulder mod nettet), så De i slagøjeblikket kan flytte vægten over på venstre fod. Derved får De ført kroppens vægt over i slaget, og balancen bevares, ligegyldigt hvor hårdt De slår.

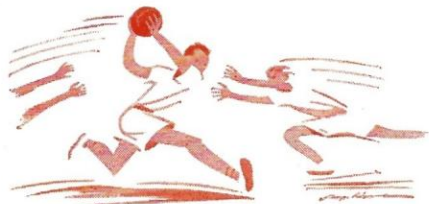
Baghåndsslaget: Venstre fod tilbage, vægten hvilende på denne (højre skulder mod nettet). Ved slagets udførelse flyttes legemets vægt over på højre fod, forsøg samtidig at få et ryk i hoften, og De vil opdage, hvor let baghåndsslaget i virkeligheden er. **Se frem imod den kommende bold**, slå så tidligt det er muligt, hvorved Deres modstander får mindre tid til at komme i stilling.

Spar på kræfterne, kom aldrig udenfor banen, slå med strakt arm, før håndledet frem før slaget, og svip hånden hurtigt frem i samme øjeblik bolden rammes. **Se, se**, og igen **se** frem imod bolden.

Håndbold

I forrige nummer af Papæsen fortalte vi, at vi, i samarbejde med fabrikken, ville forsøge at skaffe en træner. Det er nu lykkedes os, idet vi har fået herr Werner Duekjær til at lede træningen. Det er håndboldledelsen en stor glæde, at se den interesse vore spillere viser træningen, nu da Duekjær er begyndt at træne os.

B-holdet, det er vort stærkeste hold, har spillet 3 kampe, og har mod sædvanen sat et point til, det skete i den sidste kamp, hvor vi mødte MÆRSK, der er et nyt hold i turneringen. Vi havde alle ventet at vinde temmelig sikkert, skønt vi manglede Nilsson, Romby og Bjørnholt. Nu fik vi imidlertid en slem forskrækkelse, for i løbet af 5 minutter lykkedes det MÆRSK at komme foran med 2—0, vi fik dog hold på spillet og ved halvleg var vi kun bagud med 2—3, anden halvleg vandt vi med 2—1, således at slutresultatet blev 4—4.

Den første kamp i turneringen blev spillet den 10. september, d. v. s. samme dag og på samme tid som fodboldlandskampen Danmark/Jugoslavien. Da programmet først blev sendt os ugen forud, havde flere af vore spillere købt billet til landskampen og kunne således ikke stille op. Modstanderne var T. I., og da vi regnede telefonvæsenet for at være et af de stærkeste hold (PAP er det stærkeste — tror vi da), ventede vi ikke at få meget at sige i denne kamp. Spillerne gjorde dog alle sortseere til skamme og vandt så stort som 10—3.

Søndagen efter spillede holdet mod Ø. K. Før denne kamp, hvor vi måtte undvære Nilsson, der var syg, var vi vist alle noget nervøse, fordi vi vidste, at modstanderne også denne gang hørte til de skrappe. Begyndelsen af kampen var heller ikke lovende. Første gang vor iøvrigt udmærkede målmand rørte bol-

den, var da han hentede den ud af nettet. Vi nåede at udligne, men atter kom de unge Ø. K. spillere foran, inden halvlæg nåede PAP dog igen at udligne til 2—2. I anden halvleg kom vi foran med 4—1, inden Ø. K. reducerede. Kampen var, som resultatet viser meget lige, og det kunne lige så godt være blevet omvendt, men vore modstandere ville i ungdommeligt overmod hamre bolden i mål på langskud.

Også vort C-hold har spillet 3 kampe, her er det ikke gået så godt, som det plejer, holdet har kun 3 points, idet holdet har tabt med 3—7 til D. D. R. F. B. i en kamp, som viste, at vore spillere ikke havde konditionen i orden, kampen blev spillet, før Duekjær trådte til. I næste kamp fik holdet 1 point ved at spille 7—7 med Sprittfabrikerne — i denne kamp kæmpede holdet godt, og konditionen var også blevet meget bedre. Endelig har holdet spillet mod Tolderne, her blev resultatet at PAP vandt med 12—8. Holdet havde Nilsson med, men manglede Jørgen Petersen i mål, han erstattedes af Bent Jørgensen, der klarede godt for sig, han tog endog et straffekast.

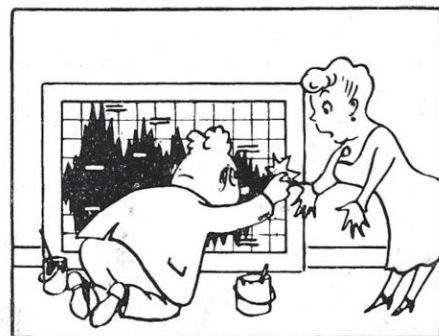
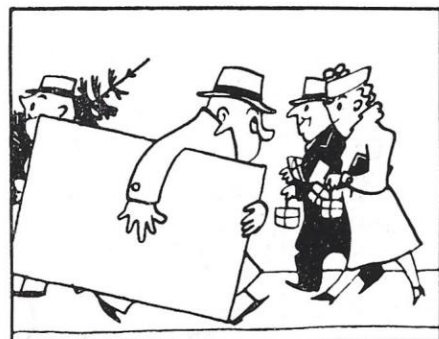
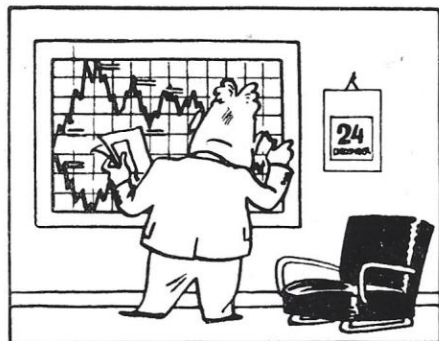

Kløvermarken frigives til idrætslige formål

Københavns Idrætspark afholdt 1. december 1950 repræsentantskabsmøde. Forhenværende borgmester Peder Hedebo åbnede mødet og mindedes bl. a. afdøde overretssagfører Hans Madsen, som i 17 år var formand for Kl. Borgmester Munk aflagde derefter beretning for sæsonen.

Det vigtigste punkt var, at Idrætsparken nu har forhøjet sine takster for udlejning af lokaler og baner. Dette er ikke sket siden 1940. Årsagen må findes i prisstigningen, som også har fået indflydelse på Idrætsparkens drift.

Derefter behandlede opsigelsesforholdet af Trekanten, hvis opvisningsbane overflyttes til Ryparken, udvidelsen af Stadion med den nye tribune samt statens frigivelse af Kløvermarken til idrætslige formål. Kløvermarken overtages fra efteråret 1951 af Idrætsparken. Valget af ny formand udsattes til det ordinære årsmøde, som finder sted i april måned.

FORRETNINGSMANDENS JULEAFTEN

eller: Mangel på juletræer

Ansvarshavende redaktør: Herm. Kristiansen. I redaktionen: B. Jønsson, Rud Jepsen.
Sportsmedarbejder: Børge Andersen. — Fabrikens repræsentant i redaktionen: H. Hansen.

PAP-æskens
Silhouet-konkurrence

December 1950

Silhouet nr.	forestiller (navn)
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	

Navn: _____

Afdeling: _____